Dosarul nr.1-273/24
1-24137862-32-1-03122024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iulie 2026
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Nicolae Dumbrăveanu, Natalia Crețu
Părții vătămate *****
Avocaților Ion Tăut, Veaceslav Cazacu
Inculpatului *****

a examinat în şedinţă de judecată publică, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,*** cauza penală de învinuire a lui

***** născut la**********, cetăţean al Republicii Moldova, rom, studii medii, nesupus militar, se află în relații de concubinaj și are la întreținere trei copii minori, anterior judecat,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal,

Perioada examinării cauzei penale: 19.03.2025 - 22.07.2026.
Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul Natalia Crețu, a solicitat recunoașterea lui ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) din Codul penal și aplicarea, în conformitate cu prevederile art.80¹ alin.(1) din Codul penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art.90¹ din Codul penal, a solicitat stabilirea pentru inculpat a executării primei părți a pedepsei de 1 (un) an în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (un) an să fie suspendat condiționat, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 (doi) ani și cu aplicarea obligațiilor prevăzute de art.90 alin.(6) lit. a), b) și g) din Codul penal, și anume: să se prezinte la organul de probațiune

la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau despre orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale. Corpuri delicte și cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

Avocatul Veaceslav Cazacu a invocat că inculpatul ***** a recunoscut vina, are la întreținere trei copii minori, se căiește de cele comise și este de acord cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, care ar aduce mai multe beneficii statului decât aplicarea pedepsei cu închisoarea. Acesta nu este de acord cu poziția procurorului și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă într-un cuantum cât mai redus.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

***** la 24 iunie 2024, aproximativ ora 04 și 00 min, aflânduse în loc public, pe teritoriul stației peco *****, din satul*****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, neglijând conduita și liniștea socială, urmărind scopul demonstrării supremației față de cei din jur, în baza unui pretext neînsemnat, acționând cu intenție directă, conștientizând că acțiunile sale devin inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, exprimând o vădită lipsă de respect și sfidând ordinea publică, s-a adresat cu cuvinte necenzurate către operatorul stației peco, ***** după care, continuându-și intenția huliganică, cu o obrăznicie deosebită, împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă și cu ***** și-au adresat reciproc cuvinte injurioase, după care, întru demonstrarea supremației fizice unuia față de altul, și-au aplicat reciproc lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, deteriorându-și îmbrăcămintea, iar persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă i-a deteriorat lănțișorul de la gît, acțiuni însoțite de numeroase exclamări indecente, iar la sosirea colaboratorilor serviciului de pază au ignorat cerințele acestora de a se liniști, tulburând, în consecință, prin acțiunile sale, îndelungat și insistent, ordinea publică, periclitând activitatea firească a stației peco și liniștea persoanelor, inclusiv celor prezenți și cauzând numitului ***** daune morale.

1. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul Veaceslav Cazacu, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște vina în totalitate și solicită examinarea cauzei penale în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale conform art.364[1] Cod de procedură penală.

2. Reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea din 18.06.2026 cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

3. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Codul de procedură penală, iar fapta imputată inculpatului a fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

4. Astfel, instanța, a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral şi judecății a declarat că, cu doi ani în urmă se afla la stația peco din ***** împreună cu soția O***** A avut un conflict cu partea vătămată (a arătat la partea vătămată care se afla în sală) l-a numit cu cuvinte necenzurate, apoi s-a apropiat și *****Apoi a venit paza și i-a liniștit, a fost chemată și poliția doar atâta ține minte. La întrebările avocatului a comunicat că, recunoaște faptele și vina și are posibilitate de a achita amenda. La întrebarea procurorului a declarat că, era la masă, a căzut sticla de pe masă și ***** i-a făcut observație, și el l-a numit cu cuvinte necenzurate.

5. În ședința de judecată partea vătămată ***** a declarat că pretenții morale sau materiale față de ***** nu are și dacă va fi recunoscut vinovat să-i fie aplicată o pedeapsă minimă.

<u>Aprecierea probelor de către instanța de judecată</u>.

6. Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

7. Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

8. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

9. În corespundere cu prevederile art.93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

10. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței,

concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

11. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul *****, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului*, obiectiv al cercetării fiind teritoriul stației peco ***** unde a avut loc conflictul. În cadrul cercetării a fost fixată prezența cioburilor de sticlă, a fost stabilit și examinat lanțul lui *****deteriorat și o pată de culoare brun roșietică cu caracteristic asemănătoare sângelui, aspecte care confirmă faptul aplicării de violență (f.d.12-22);
- *declarațiile martorului* *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.24-28);
- *declarațiile martorului* ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.32-35);
- *declarațiile martorului*****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.37-42);
- *declarațiile martorului* *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.43-46);
- *declarațiile martorului* *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.47-51);
- *declarațiile martorului* ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.52-55);
- *declarațiile martorului* ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.56-59).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

12. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

13. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

14. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

15. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată.

16. În acelaș timp, instanța reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează

a fi motivate. Asfel în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului arătat că art. 6 paragraf 1 din Conveție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

17. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei*).

18. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

19. Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin.(2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

20. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art.101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

21. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

22. Astfel, examinând cauza penală prin prisma art.364[1] Cod de procedură penală al Republicii Moldova, audiind conform regulilor de audiere a martorilor, inculpatul *****, care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CtEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile,

iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile lui intenţionate inculpatul ***** a comis infracţiunea prevăzută de **art.287 alin.(2) lit.b) Codul penal** al Republicii Moldova, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiunii săvârşite de mai multe persoane.*

23. În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanța de judecată ține cont de următoarele.

24. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

25. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal al RM, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

26. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul penal al RM, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

27. Potrivit art.113 Codul penal al RM, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

28. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.287 Codul penal RM - constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

29. *Ordine publică* - înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

30. Aplicarea violenței asupra persoanei constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

31. Latura subiectivă a huliganismului se caracterizează prin intenții directe: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de

societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

32. Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul ***** la 24 iunie 2024, aproximativ ora 04 și 00 min, aflânduse în loc public, pe teritoriul stației peco *****, din satul*****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, neglijând conduita și liniștea socială, urmărind scopul demonstrării supremației față de cei din jur, în baza unui pretext neînsemnat, acționând cu intenție directă, conștientizând că acțiunile sale devin inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, exprimând o vădită lipsă de respect și sfidând ordinea publică, s-a adresat cu cuvinte necenzurate către operatorul stației peco, ***** după care, continuându-și intenția huliganică, cu o obrăznicie deosebită, împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă și cu ***** și-au adresat reciproc cuvinte injurioase, după care, întru demonstrarea supremației fizice unuia față de altul, și-au aplicat reciproc lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, deteriorându-și îmbrăcămintea, iar persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă i-a deteriorat lănțișorul de la gît, acțiuni însoțite de numeroase exclamări indecente, iar la sosirea colaboratorilor serviciului de pază au ignorat cerințele acestora de a se liniști, tulburând, în consecință, prin acțiunileșale, îndelungat și insistent, ordinea publică, periclitând activitatea firească a stației peco și liniștea persoanelor, inclusiv celor prezenți și cauzând numitului ***** daune morale.

33. Prin încălcare a ordinii publice se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale şi morale de conviețuire, care sunt încălcate demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei şi demnității persoanei, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

34. Din explicațiile aduse noțiunii de ordine publică și sintagmei „*încălcarea ordinii publice*” rezultă că huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, iar potrivit art.131 lit.a) și b) Cod penal al RM, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă inclusiv într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului sau în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane.

35. La caz, pornind de la ansamblul probator administrat, instanța a stabilit că fapta constatată ca fiind comisă de inculpat a fost realizată pe teritoriul stației peco ***** din satul*****, accesibil publicului, unde se aflau mai multe persoane. Faptul că cele comise de inculpat au fost văzute și auzite de mai multe persoane, este confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

36. Subiectul infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) Codul penal, potrivit art.21 alin.(2) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta între 14 și 16 ani.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

37. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni

38. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

39. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

40. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

41. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

42. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

43. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

44. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR.R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea

infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia”.

45. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

46. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

47. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

48. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

49. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

50. La caz, fapta săvârșită de către *****, în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar conform art.16 Codul penal, infracțiunea respectivă este atribuită la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

51. Instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul *****, a recunoscut vina și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, potrivit revendicării anterior a fost judecat (f.d.129,verso), conform cazierului contravențional a fost atras la răspundere contravențională de mai multe ori, inclusiv la 02.07.2023, 04.10.2023, 01.07.2024,

27.04.2024, pentru comiterea huliganismului nu prea grav (f.d.130) și la evidența medicului narcolog nu se află (f.d.134).

52. În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal în privința inculpatului, instanța a reținut, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului iar în sensul art.76 Codul penal - instanța reține ca circumstanţe care atenuează răspunderea inculpatului - căința sinceră.

53. Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoaşterea vinovăţiei, în condițiile în care cauza a fos examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art.364[1] Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei.

54. Luând în considerație faptul că, anterior inculpatului ***** prin sentințele emise i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității precum și închisoare, ultimul însă nu și-a făcut concluziile de rigoare.

55. În cadrul dezbaterilor judiciare avocatul Veaceslav Cazacu a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă penală într-un cuantum cât mai redus.

56. Instanța de judecată conchide că, pedeapsa solicitată de către apărător este una blândă și poate crea inculpatului, cât și altor persoane, impresia eronată despre blândețea legii penale.

57. Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, instanța statuează că aplicarea pedepsei menționate supra, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, precum şi de alte persoane.

58. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului, pentru care faptă va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

59. Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

60. Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvărșite cu intenție.

61. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, instanța consideră că pentru comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, așa cum rezultă din prevederile art.72 alin.(3) Cod penal.

62. Conform art.90[1] alin.(1) Codul penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia

că nu este raţional ca aceasta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar iar restul pedepsei se suspendă.

63. La caz instanţa reţine că, inculpatul ***** şi-a recunoscut vina integral, are la întreţinere trei copii minori, partea vătămată ***** nu are careva pretenţii faţă de ultimul şi a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, respectiv instanţa consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă cu suspendarea executării parţiale a pedepsei cu închisoare.

64. Totodată, ţinând cont de prevederile art.364^1 Codul de procedură penală, de art.90^1 alin.(1) Cod penal, instanţa consideră necesar ca pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, stabilită inculpatului ***** să fie executată parţial cu suspendarea executării pedepsei, prin aplicarea art.90^1 alin.(1) Cod penal şi anume pedeapsa de 1 (unu) ani închisoare urmează a fi executată prin stabilirea unui termen real de executare a pedepsei închisorii de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis iar cealaltă parte a pedepsei de 1 (unu) ani urmează a fi suspendată condiţionat pe o perioadă de probaţiune de 2 (doi) ani.

65. Totodată, conform art.90 alin.(6) lit.a), b) şi g) Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar a-l obliga pe ***** în perioada de probaţiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale. Termenul pedepsei de calculat din data reţinerii, după devenirea definitivă a prezentei sentinţe.

66. Astfel, stabilirea perioadei de probaţiune în mărimea indicată va asigura un comportament adecvat al inculpatului şi va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

67. De astfel, instanţa îşi exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului ***** va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea şi reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

68. Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

69. Întru asigurarea executării prezentei sentinţe, instanţa în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – ***obligarea de a nu părăsi ţara*** în privinţa inculpatului *****,** până la devenirea definitivă a prezentei sentinţe.

70. În latura aplicării măsurii preventive în privinţa inculpatului instanţa a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental şi asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internaţională prevede situaţii când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi ţara a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinţei,

în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Dispozitivul

71. În conformitate cu prevederile art.70, art.72, art.80[1], art.90[1] Codul penal, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** născut la*****, se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Codul penal al R.Moldova și în baza acestei Legi, se condamnă la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art.90[1] alin.(1) Codul penal, pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare stabilită lui ***** urmează a fi executată în felul următor:

- perioada de 1 (unu) ani închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis;
- perioada de 1 (unu) ani închisoare se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Se obligă ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** măsura preventivă – ***obligarea de a nu părăsi țara***, până când sentința va deveni definitivă.

Termenul pedepsei de calculat din data reținerii, după devenirea definitivă a prezentei sentințe.

Sentința cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Bîcu